

JUNGTINIŲ TAUTŲ ŽMOGAUS TEISIŲ KOMITETE NAGRINĖJAMOS BYLOS SANTRAUKA

Bylos pavadinimas:	A.T. prieš Lietuvą
Bylos numeris:	Nr. 4821/2025
Pareiškėjo peticijoje nurodomi pažeisti Tarptautinio pilietinių ir politinių teisių pakto straipsniai:	7 straipsnis (kankinimų draudimas) ir 2 straipsnio 3 dalies a punktas (teisė į veiksmingą teisinės gynybos priemonę)
Perduota Lietuvos Vyriausybei:	2025-08-20

Faktinių aplinkybių, skundų ir bylos dalyko santrauka

Skundo autorius A.T. – Baltarusijos Respublikos pilietis, 2020 m. dalyvavęs masiniuose protestuose prieš prezidento rinkimus. Nepaisant sulaikymo vienai dienai ir policijos grasinimų, A.T. toliau dalyvavo opozicijos politinėse veiklose. 2020 ir 2021 m. A.T. mamos bute Baltarusijos saugumo tarnybos atliko kratas. Skundo autorius 2021 m. birželio mėn. išvyko į Maskvą, o rugpjūčio mėn. atvyko į Lietuvą.

2023 m. vasario 13 d. A.T. kreipėsi į Migracijos departamentą dėl pabėgėlio statuso suteikimo. Skundo autorius prašymą suteikti prieglobstį Lietuvos Respublikoje grindė tuo, kad kilmės valstybėje jis gali būti persekiojamas dėl priešiškų įsitikinimų Baltarusijos valdžios atžvilgiu.

2023 m. lapkričio 22 d. Migracijos departamentas priėmė sprendimą nesuteikti A.T. pabėgėlio statuso ir papildomos apsaugos. Migracijos departamentas padarė išvadą, kad nebuvo nustatyta pagrįsta tikimybė, kad kilmės valstybėje A.T. gali grėsti tarptautinės apsaugos reikalaujantis pavojus, sąlygojamas jo turimomis arba jam priskirtomis asmeninėmis savybėmis.

A.T. apskundė Migracijos departamento sprendimą Regionų administraciniam teismui, kuris 2024 m. vasario 12 d. sprendimu A.T. skundą atmetė kaip nepagrįstą. Teismas, įvertinęs nustatytas ginčo faktines aplinkybes, pažymėjo, jog Migracijos departamentas detalai ir išsamiai įvertino visus tiek pareiškėjo pateiktus, tiek Migracijos departamento surinktus duomenis, išsamiai išanalizavo pareiškėjo kilmės valstybės informaciją, tinkamai pritaikė teisės normas, todėl sprendimu pagrįstai nesuteikė pareiškėjui prieglobsčio Lietuvos Respublikoje.

A.T. pateikė apeliacinį skundą Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui (toliau – LVAT) ir jį grindė šiais pagrindiniais argumentais: Migracijos departamento atliktas tyrimas dėl pareiškėjo prieglobsčio prašymo yra iš esmės klaidingas; kilmės valstybės informacija patvirtina, kad tokius politinius įsitikinimus turintys asmenys yra persekiojami; teismo sprendimas neatitinka aktualios Europos Sąjungos Teisingumo Teismo ir LVAT praktikos bylose susijusiose su persekiojimu dėl politinių įsitikinimų bei buvo netinkamai pritaikytas perspektyvinis rizikos vertinimas.

Skundo autorius LVAT taip pat pateikė prašymą prijungti prie bylos papildomus įrodymus, kurie esą patvirtina aplinkybę, kad pareiškėjas jau 2021 m. buvo patekęs į Baltarusijos Respublikos teisėsaugos institucijų akiratį už savo reiškiamas opozicines pažiūras internetinių pokalbių svetainėse. LVAT atsisakė prie bylos pridėti naujus įrodymus.

2024 m. balandžio 3 d. nutartimi LVAT atmetė A.T. apeliacinį skundą. LVAT konstatavo, kad atsižvelgiant į pareiškėjo pateiktą pasakojimą, nėra jokio pagrindo priėti prie išvados, jog prieglobsčio prašytojo nurodytos priežastys prilygsta persekiojimui, o individuali situacija atitinka visiškai pagrįstos baimės kriterijų. Teisėjų kolegijos vertinimu, pirmosios instancijos teismas nustatė visas bylai reikšmingas aplinkybes, tinkamai aiškino ir taikė pabėgėlio statuso bei

JUNGTINIŲ TAUTŲ ŽMOGAUS TEISIŲ KOMITETE NAGRINĖJAMOS BYLOS SANTRAUKA

papildomos apsaugos suteikimą reglamentuojančių teisės aktų nuostatas bei priėmė teisėtą ir pagrįstą sprendimą, kurio naikinti ar keisti pareiškėjo apeliaciniame skunde nurodytais motyvais nėra pagrindo.

A.T., remdamasis Tarptautinio pilietinių ir politinių teisių pakto 7 straipsniu Jungtinių Tautų Žmogaus teisių komitetui skundžiasi, kad nacionalinės institucijos netinkamai įvertino skundo autoriaus pateiktus duomenis ir įrodymus, kad Baltarusijoje jam gresia visiškai pagrįsta persekiojimo dėl jo politinių įsitikinimų ir dalyvavimo opozicijos veiklose baimė. Tokiu būdu Lietuvos institucijos neužtikrino, kad nebūtų pažeistas kankinimų, žiauraus elgesio ir žeminančio baudimo draudimas.

Taip pat remdamasis Pakto 2 straipsnio 3 dalies a punktu, A.T. teigia, kad jam nebuvo užtikrinta teisė į teisingą teismą ir teisingumą, kadangi LVAT atsisakė pridėti prie bylos pateiktus naujus įrodymus, kurie nebuvo tirti ir vertinti pirmosios instancijos teisme. Skundo autoriaus nuomone, toks sprendimas prieštarauja prieglobsčio bylose taikomoms vertinimo taisyklėms, suformuotoms Europos Žmogaus Teisių Teismo ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisprudencijoje.